

вони не відповідають сучасним потребам населення. Таким чином, актуальним питанням визначено недостатній рівень вивчення питань щодо раціональної архітектурно-планувальної організації спортивно-розважальних комплексів.

На основі наведеної вище інформації можна виділити основні тенденції щодо архітектурно-планувальної організації спортивно-розважальних комплексів:

- організація внутрішнього та зовнішнього простору для комфортного перебування усіх членів сім'ї;

- задоволення потреб заняття спортом та спортивного дозвілля для різних вікових категорій населення (діти, підлітки, молодь, дорослі, люди літнього та «золотого» віку);

- поділ програм дозвілля в залежності від місця проведення, радіусу дії, віку учасників та за напрямками діяльності (рекреаційно-оздоровчі, спортивні, культурно-мистецькі);

- об'єднання кількох видів діяльності, а саме спорту і відпочинку так, щоб вони могли гармонійно функціонувати.

УДК 728.4 (043.2)

ТЕНДЕНЦІ ТА ПРОБЛЕМАТИКА ФОРМУВАННЯ СТУДЕНТСЬКИХ ГУРТОЖИТКІВ

А.Р. Пономаренко, студент, **Л.М. Бармашина**, к.арх., доцент
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

Актуальність теми доповіді. У сучасному світі запорукою успішного розвитку країни стають інвестиції в підростаюче покоління та його освіту. Зацікавленість щодо вивчення тенденцій і проблематики формування студентських гуртожитків в Україні обумовлена нагальною потребою молоді в особливій специфічній формі житла, призначеного для індивіда, а саме гуртожитку. При цьому слід враховувати, що молодь не має великих фінансових можливостей і є досить мобільною категорією населення. Незважаючи на наявні нормативи з проектування тимчасового житла з урахуванням потреб студентів, гуртожитки продовжують будуватися з порушенням встановлених нормативів щодо планувальних рішень житлових осередків, складу та площі інших приміщень.

Мета доповіді. Пошук можливих варіантів вирішення зазначених проблем, які мають забезпечити молодь якісними умовами життя. Визначення основних тенденцій та формування вимог до студентських осередків у сучасних умовах.

Основні результати дослідження. Для кращого розуміння сутності потреб студентів та з метою виявлення необхідних і найбільш ефективних у соціальному і економічному аспектах типів гуртожитків для нового будівництва та реконструкції існуючих будівель в Україні проводяться щорічні соціологічні дослідження. Зокрема предметом досліджень є визначення ідеального житлового середовища очима студентів.

Вивчення результатів проведених останнім часом обстежень об'єктів дозволило зрозуміти, що у вітчизняній архітектурній практиці гуртожитки здебільшого мають низьку архітектурну виразність за рахунок монотонності фасаадів, викликаної, зокрема, монофункціональним внутрішнім змістом і одно-

типністю приміщень. Будівлі гуртожитків і їхні комплекси характеризуються, в цілому, недостатньо розвинутою інфраструктурою побутового і культурного обслуговування. Існуюча архітектурна організація, орієнтована на колективний побут, не враховує функціональний і психологічний дискомфорт, незручності, загрози здоров'ю проживаючих, що зашкоджує не тільки безпосередньо навчальній діяльності, а й професійному, соціокультурному і духовному становленню особистості.

У процесі дослідження визначено загальні функціонально-планувальні зони студентського гуртожитку: житлова зона, що включає житлові кімнати з підсобними приміщеннями; громадська зона (група приміщень для приготування та прийняття їжі, культурно-побутового обслуговування); адміністративно-господарська (кімнати адміністрації, службові приміщення тощо). Житлова зона – основна частина студентського гуртожитку, займає, як правило, всі поверхи, за винятком першого або двох нижніх. Результати досліджень показують основні недоліки функціонально-планувальних рішень гуртожитків, які склалися в попередній період. Специфіка житлового середовища, де мешкають студенти, полягає в складному цілісному взаємозв'язку роботи і відпочинку. Переважаючі колективні заселення по 3 людини в кімнату, при середньому показнику житлової площі 5,5-6 м² на людину, призводять до тісноти та інших негативних наслідків.

Студенти потребують постійного індивідуального робочого місця в житловій кімнаті. При цьому якщо студент живе не один, то його розпорядок дня, особливо відпочинок, не повинен залежати від розпорядку дня сусіда. Як правило, надмірна є концентрація обслуговуючих приміщень (умивальних, туалетів, кухонь та ін.) в окремих групах, розміщених по поверхово. Така локалізація призводить до їх значного віддалення від житлових кімнат, іноді більш ніж на 50 м, що в свою чергу призводить до значних витрат часу, особливо в ранкові години, та до порушень режиму харчування і сну.

Рис. 1. Діаграма додаткових приміщень, яких потребують студенти

В більшості існуючих гуртожитків, житлові кімнати виходять безпосередньо в коридор. Як показали дослідження і спостереження щодо гігієнічності, під час спалахів захворювань виникає небезпека їх швидкого поширення по всій будівлі. Така загроза в гуртожитках коридорного типу в 3-4 рази більше, ніж в будинках з організованими житловими осередками (блоках). Елементи горизонтальної комунікації – коридори - є постійним джерелом шуму.

Структура суспільної зони гуртожитку повинна мати розширений склад.

Сюди мають входити декілька функціональних груп приміщень, що розміщуються на нижніх поверхах: для культурно-масових заходів, громадського харчування, адміністративно-господарського та медичного обслуговування студентів, а також для спортивних заходів. На рисунку 1 наведена пріоритетна шкала, яка виявляє потреби студентів і може бути використана при формуванні раціональної функціонально-планувальної схеми для проектування комфортного студентського житла.

Висновки. Виявлені тенденції розвитку потреб студентства і формулювання адекватних нормативних вимог, дозволять цілеспрямовано вирішувати при реконструкції вже наявних і будівництві нових гуртожитків ряд завдань. Головне з них – це наявність розвинутої інфраструктури, яка сьогодні необхідна сучасним студентам для отримання знань та всебічного розвитку.

УДК 72.012.8(043.2)

ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ НАСТІННОГО РОЗПИСУ НА ФАСАДАХ БУДІВЕЛЬ

В.В. Правдохін, ст. викладач кафедри основ архітектури та дизайну
Національний авіаційний університет, м.Київ, Україна

На вулицях нашої країни кожна людина, так чи інакше, занурюється в архітектурний простір свого міста. У своїй більшості – це житлові будинки, адже саме вони утворюють наші великі та малі міста та селища. У кожного міста та містечка є своя історія, атмосфера, свій день народження. Звичайно є і будинки, які були побудовані в різні часи. Кожне місто, або містечко – це постійно прогресуючий організм, який у своєму розвитку отримує економічний, політичний, технічний та культурний вплив.

Дивлячись на старі та нові квартали забудов наших міст, звичайно, звертаєш увагу на фасади будівель. Будівлі, які були побудовані в дореволюційний час, сприймаються більш гармонійно завдяки індивідуальному підходу у проектуванні. Ця архітектура сприймається більш цілісно та естетично-художньо, чого не можна сказати про типові будинки будівництво яких було розпочато у Радянські часи. У часи УРСР художнє оформлення фасадів будівель вирішувалося за рахунок оздоблення їх мозаїчними панно та рельєфно-скульптурними композиціями, переважно ідеологічного змісту. Звичайно, монументальне мистецтво завжди було тим чи іншим ідеологічним рупором кожної держави. Нажаль, у сьогодення архітектори та будівельники продовжують здебільшого створювати однакові, схожі один на одного будинки, мало приділяючи увагу їх естетичному вигляду. Але інколи забудовники намагаються робити будинки привабливішими, за рахунок розфарбовування їх у різні кольори.

Починаючи з 1991 року, і з здобуттям незалежності в країну приходять нові тенденції та художні матеріали, які збагачують розвиток настінного розпису – це Street art. Street art – мистецтво, яке отримало притулок на вулицях наших міст а також в публічних місцях. Цей вид мистецтва включає в себе графіті, трафаретне графіті, стікер-арт та ін, відмінною особливістю якого є яскраво виражений урбаністичний стиль.